

Sygn. akt VI ACa 559/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 października 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie VI Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SA – Aldona Wapińska

Sędzia SA – Krzysztof Tucharz (spr.)

Sędzia SA – Agata Zajac

Protokolant: – sekr. sądowy Beata Pelikańska

po rozpoznaniu w dniu 24 października 2012 r. w Warszawie

na rozprawie sprawy z powództwa (...) z siedzibą w P.

przeciwko (...) Spółdzielczej Kasie Oszczędnościowo - Kredytowej z siedzibą w P.

o uznanie postanowienia wzorca umowy za niedozwolone

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

z dnia 14 lutego 2012 r.

sygn. akt XVII AmC 2473/11

I oddala apelację;

II zasądza od (...) z siedzibą w P. na rzecz (...) Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo - Kredytowej z siedzibą w P. kwotę 270 (dwieście siedemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 14 lutego 2012 r. Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów oddalił powództwo (...) z siedzibą w P. skierowane przeciwko (...) Spółdzielczej Kasie Oszczędnościowo – Kredytowej w P. o uznanie za niedozwolone postanowienia wzorca umowy o treści „opłata za wezwanie telefoniczne: 10.00 zł.”. Stosowanie do wyniku sprawy obciążył powoda obowiązkiem zwrotu pozwanej kosztów postępowania i zarządził publikację prawomocnego wyroku w Monitorze Sądowym i Gospodarczym.

Sąd ustalił, że pozwana (...) SKOK prowadzi działalność gospodarczą w zakresie pośrednictwa finansowego, posługując się w obrocie z konsumentami wzorcem umowy o nazwie „Tabela Prowizji i Opłat”, który zawiera m. in. wskazane wyżej postanowienie.

W ocenie Sądu Okręgowego powództwo podlegało oddaleniu, zgownie z żądaniem strony pozwanej.

Za przyjęciem takiego stanowiska przemawia okoliczność, iż sporny zapis wymyka się spod kontroli dokonywanej na gruncie normy art. 385⁽¹⁾ k.c. Powód dołączył do pozwu jedynie dokument zatytułowany „Tabela Prowizji i Opłat”, pozostający w oderwaniu od całego kontekstu praw i obowiązków stron umowy, zawartej na podstawie wzorca obejmującego element składowy w postaci rzeczony Tabeli. W tej sytuacji niemożliwym jest określenie – jakie są główne świadczenia stron oraz czy doszło do naruszenia dobrych obyczajów i rażącego naruszenia praw konsumenta. Nie wiadomo też – jaką procedurę pozwana Kasa przewidziała przy podejmowaniu czynności, które podlegają wskazanej w Tabeli opłacie. Pobieranie przez bank takiej opłaty ma na celu zrekompensowanie mu kosztów, jakie poniósł w związku z podjęciem danej czynności.

Sąd wskazał, że w przypadku gdyby pozwany nie pobierał opłat tego rodzaju to wówczas koszty prowadzonych przez niego działań windykacyjnych zostały by przerzucone na pozostałych klientów banku i przyczyniłyby się do zwiększenia ich obciążeń.

Powodowe (...) nie zakwestionowało twierdzeń pozwanej, że przedmiotowa opłata stanowi ekwiwalent poniesionych przez niego uzasadnionych kosztów powstałych wskutek niedochowania przez konsumenta warunków umowy ze SKOK – iem.

Z powyższych względów Sąd Okręgowy oddalił powództwo o kosztach postępowania orzekł zgodnie z art. 98 k.p.c.

W złożonej od tego wyroku apelacji powód zarzucił naruszenie art. 385¹ oraz 385³ k.c. poprzez jego błędne zastosowanie w niniejszej sprawie polegające na przyjęciu, że zakwestionowana klauzula umowna nie jest abuzywna, podczas gdy w przekonaniu skarżącego nosi takie znamiona.

Wskazując na te zarzuty powód wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uwzględnienie powództwa w całości oraz zasądzenie od strony przeciwnej, na jego rzecz, kosztów procesu za obie instancje, a jako ewentualny zgłosił wniosek o uchylenie tego orzeczenia i przekazaniu sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji, wraz z rozstrzygnięciem o kosztach postępowania odwoławczego.

W odpowiedzi na apelację (...) Spółdzielnia Kasa Oszczędnościowo – Kredytowa wniosła o jej oddalenie i zasądzenie od powodowego (...), na rzecz pozwanej, kosztów postępowania przed Sądem II instancji.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja powoda pozbawiona jest uzasadnionych podstaw prawnych i nie zasługuje na uwzględnienie.

Ma rację Sąd Okręgowy wskazując na brak danych pozwalających ocenić – czy zapis przewidujący możliwość pobrania przez pozwanego od konsumenta tej konkretnie opłaty może być potraktowany jako niedozwolone postanowienie, wypełniające normę art. 385¹ § 1 k.c. bądź też odpowiadający jednemu z przypadków klauzul abuzywnych, wyszczególnionych w art. 385³ k.c.

Przedmiotowe postanowienie nie może być zawieszane w próżni, lecz pozostaje w ścisłym związku z realizacją przez strony danego stosunku zobowiązaniowego przysługujących im praw oraz obowiązków.

Zamieszczenie w prowadzonym przez Prezesa UOKiK rejestrze postanowień uznanych za niedozwolone (art. 479⁴⁵ § 2 k.c.) klauzuli o treści „opłata za wezwanie telefoniczne: 10 zł” byłoby dla osoby postronnej zupełnie niezrozumiałym zapisem.

Zawarta w apelacji argumentacja o rzekomym przenoszeniu na Konsumenta kosztów prowadzenia przez przedsiębiorcę działalności gospodarczej ma zupełnie abstrakcyjny charakter skoro nie wiadomo – w jakiej sytuacji owo wezwanie telefoniczne staje się aktualne.

Przytaczane przez skarżącego przykłady klauzul uznanych za abuzywne różnią się zasadniczo od rozpatrywanej tu sprawy, gdyż w każdym przypadku jest tam zamieszczona informacja – z jaką konkretnie czynnością podejmowana przez podmioty zajmujące się obsługą finansową klientów wiązały się wyszczególnione w postanowieniu opłaty.

To na powódzie ciążył obowiązek wykazania relacji zachodzącej między przedmiotowym postanowieniem, które jak słusznie uznał Sąd Okręgowy nie miało samodzielnego bytu, a zapisem innego wzorca umowy stosowanego przez pozwanego przedsiębiorcę.

Skoro więc stosowny materiał dowodowy nie został wraz z odpowiednim uzasadnieniem przedstawiony Sądowi Ochrony Konkurencji i Konsumentów prawidłowym było wydanie w sprawie rozstrzygnięcie, polegające na oddaleniu powództwa, jako nieudowodnionego.

Orzeczono zatem jak w sentencji, na podstawie art. 385 k.p.c.

Stosownie do wyniku sprawy powód zobowiązany jest zwrócić stronie przeciwnej, poniesione przez nią koszty zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym, w oparciu o przepis art. 98 i 99 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c.

af